

ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΕΧΘΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΑΠΑ^(*)

Άρχιμ. Γεωργίου

Καθηγουμένου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου Ἁγίου Ὁρους

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Πάπα στήν Ἑλλάδα προβληματίζει τόν Ἑλληνικό λαό, τήν Ἐκκλησία καί τήν Κυβέρνησι.

Οἱ πολιτικοί σκέπτονται τίς ἐπιπτώσεις πού θά ἔχη αὐτή ἡ ἔλευσις στό ἐσωτερικό καί στό ἐξωτερικό. Στό ἐσωτερικό μπορεῖ νά προκαλέσῃ ἀναταραχές ἀπό λαϊκές ἀντιδράσεις καί νά ἔχη πολιτικό κόστος στά κόμματα πού θά υἱοθετήσουν τήν ὑποδοχή. Στό ἐξωτερικό τυχόν ἄρνησις θά προκαλέσῃ τήν ἀντίδρασι τῶν ἐταίρων μας στήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωσι καί πιθανόν δυσμενῆ στάσι ἔναντι τῶν ἑλληνικῶν θεμάτων. Εἶναι γνωστό ὅτι ἡ διπλωματία τοῦ Βατικανοῦ χρησιμοποιεῖ πολιτικές πιέσεις γιά νά ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ της.

Ἀλλά καί στόν ἐκκλησιαστικό χῶρο θά προκαλέσῃ προβλήματα.

Ἡ Εὐρωπαϊκή Ἐνωσις προσβλέπει στόν Πάπα ὡς πρός τόν θρησκευτικό της ἡγέτη, ἐφ' ὅσον ὁ Πάπας διεκδικεῖ τόν ρόλο τῆς ἡγεσίας μιᾶς χριστιανικά ἀχρωμης πανθρησκειακῆς ἰδεολογίας, πού προβάλλεται ὡς ἡ μεταχριστιανική θρησκεία τῆς Εὐρώπης καί πού ἔχει πολλά τά κοινά μέ τήν θρησκεία τῆς Νέας Ἐποχῆς. Οἱ πανθρησκειακές συμπροσευχές τῆς Ἀσσίζης, καί τελευταία τῆς Ρουμανίας, ὑπό τήν αἰγίδα τοῦ Πάπα, ἐντάσσονται στό πλαίσιο αὐτό.

Σγγχρόνως τό Βατικανό δέν παραιτήθηκε ἀπό τίς βλέψεις του γιά ἐκκλησιαστική ὑποταγή τῆς Ὁρθοδόξου Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία κρατεῖ τήν παραδοσιακή Πίστι καί δέν ἔχει ἐκκοσμικευθῆ, ὅπως οἱ χριστιανικές “Ἐκκλησίες” τῆς Εὐρώπης.

Ἡ Οὐνία εἶναι ἓνα δυνατό ὄπλο γιά τήν ἐπίτευξι τοῦ σκοποῦ αὐτοῦ. Ἀκόμη καί στήν πατρίδα μας, πού ἡ Οὐνία εἶναι ἀσήμαντη μειονότης, ὁ Πάπας διατηρεῖ Ἑλληνα καί Ἀρμένιο Οἰνίτας ἐπισκόπους. Ὑπάρχει ἀκόμη ὠργανωμένη οὐνιτική παρουσία καί προπαγάνδα γιά τούς Κόπτας, τούς Ἀρμενίους, τούς Μελχίτας καί τούς λοιπούς Χριστιανούς τῆς Ἀνατολῆς.

Εἶναι ἀκόμη γνωστό ὅτι ἡ Οὐνία κατέφαγε τό ἥμισυ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Πατριαρχείου Ἀντιοχείας καί μέγα μέρος τῶν Ἐκκλησιῶν Πολωνίας, Οὐκρανίας, Μολδαβίας καί ἄλλων.

(*) Ἐδημοσιεύθη εἰς τήν ἐφημερίδα «ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ», Πέμπτη 26 Αὐγούστου 1999, ἀρ. φύλ. 527 (886).

Ἐπειδή τό Βατικανό δέν ἐπέτυχε τόν ἐξουνιτισμό ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων, χρησιμοποιεῖ ἐκτός ἀπό τήν Οὐνία καί τούς διαλόγους, τά κοινά συμπόσια καί συνέδρια, τά ταξίδια τοῦ Πάπα καί ἄλλα εἰρηνικά μέσα, μέ τά ὁποῖα ἐπιδιώκει νά διεισδύσῃ στόν Ὁρθόδοξο χῶρο, νά ἀλλάξῃ τό κλίμα δυσπιστίας, πού γιά ἱστορικούς λόγους ἐπικρατεῖ, καί γιά νά προωθήσῃ τήν ἔνωσι-ὑποταγή στήν Ρώμη.

Τό ἐρώτημα εἶναι: Ἔχουμε τό δικαίωμα νά ἀγνοήσουμε ὅτι μέ τήν “ἁθῶα” ἐπίσκεψι τοῦ Πάπα ἐπιδιώκονται αὐτοί οἱ σκοποί;

Τό ἑλληνορθόδοξο Γένος μας μέχρι σήμερα ἀντιστάθηκε ἡρωϊκά στόν ἐκλατινισμό καί ἐξουνιτισμό του. Καί πολλές φορές αὐτήν τήν ἀντίδρασι τήν ἐπλήρωσε ἀκριβά, ὅπως συνέβη μέ τίς Σταυροφορίες.

Σήμερα θά ὑποκύψουμε, γιά νά μή χάσουμε τήν φιλία τῶν Εὐρωπαίων καί τίς εὐρωπαϊκές ἐπιχορηγήσεις;

Ὅσάκις πάλι ἔγιναν ἐκ μέρους τῶν Ὁρθοδόξων παραχωρήσεις, ἀκολούθησαν μεγάλες συμφορές, ὅπως τό συλλεῖτουργο Ὁρθοδόξων καί Παπικῶν στήν Ἁγία Σοφία τίς παραμονές τῆς πτώσεως ἀκολούθησε ἡ ἄλωσις, καί τήν ἐνδοτική στάσι τοῦ πατριάρχου Ἀθιναγόρα ἀκολούθησε ὁ ἀφανισμός τοῦ Ἑλληνισμοῦ τῆς Πόλεως.

Δυστυχῶς τό Βατικανό καί ὁ νῦν Πάπας, ὄχι μόνο δέν μᾶς ἔδωσαν δείγματα ἀλλαγῆς στάσεως καί φρονήματος, ἀλλά παρά τίς ἀγαπολογίες προωθοῦν τήν Οὐνία καί ἐργάζονται γιά τήν διάλυσι τῶν Ὁρθοδόξων Ἐθνῶν. Τά γεγονότα εἶναι γνωστά καί δέν χρειάζεται νά τά ἐπαναλάβω.

Δέν θά εἶναι γενναῖο ἐκ μέρους μας νά δεχθοῦμε τόν Πάπα, ἐπειδή τόν φοβούμεθα ἢ ἐπειδή ἐπιδιώκουμε τήν εὐνοιά του.

Ἄν πραγματικά ἀγαποῦμε τόν Πάπα καί ὅσους τόν ἀκολουθοῦν, θά πρέπει νά τοῦ εἰποῦμε τήν ἀλήθεια μέ ταπείνωσι καί χριστιανική ἀγάπη:

«Δέν μποροῦμε νά Σᾶς δεχθοῦμε:

Γιατί ἡ ἐπίσκεψις Σας δέν θά ἀποτελῇ ἀπλό κοινωνικό γεγονός, ἀλλά ἐκ τῶν πραγμάτων θά ἔχῃ συμβολικό χαρακτήρα.

Γιατί μέ πολλές πράξεις Σας ἐνεργεῖτε ἀντίθετα ἀπό τούς λόγους ἀγάπης πού ἐκφωνεῖτε.

Γιατί μέχρι σήμερα διώκετε τούς Ὁρθοδόξους ἀδελφούς μας, ὅπου ἐπικρατεῖ ἡ Οὐνία.

Γιατί διωρίσατε νούντσιο στήν Ἑλληνική Κυβέρνησι, παρά τήν ἔκκλησι πού Σᾶς ἀπηύθυνε ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Γιατί στό πρόσωπό Σας συνδυάζετε τήν κρατική καί τήν ἐκκλησιαστική ἐξουσία, παρά τήν ρητή ἐντολή τοῦ Κυρίου: «Ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι καί τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ» (Λουκ. κ' 25).

Γιατί μέ τό ἀλάθητο καί τό πρωτεῖο Σας μεταβάλατε τήν Ἐκκλησία σέ ἀνθρωποκεντρικό ὄργανισμό καί ἔτσι κηρύσσετε ἕτερο εὐαγγέλιο ἀπό ἐκεῖνο πού ἐκήρυξε ὁ Κύριος καί Σωτήρ μας.

Ὅμως, ἐπειδή Σᾶς ἀγαποῦμε, ἐλπίζουμε ὅτι τό θαῦμα μπορεῖ νά γίνη, καί ἡ πάλαι ποτέ ἀγία καί ὀρθόδοξος Ἐκκλησία τῆς Παλαιᾶς Ρώμης νά ἐπανέλθῃ στήν Ἀποστολική της Πίστι. Τότε ἐμεῖς ἢ οἱ ἀπόγονοί μας θά Σᾶς ὑποδεχθοῦμε ὡς τόν πρῶτο τῆ τάξει ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας καί θά χαροῦμε μία αἰωνία χαρά.

Μέχρι τότε μένουμε πιστοί στό Εὐαγγέλιο πού παρελάβαμε καί πιστεύουμε (Γαλ. α' 9), ὥστε, ὅταν οἱ Χριστιανοί τῆς Δύσεως (Ρωμαιοκαθολικοί ἢ Προτεστάνται) ἀποφασίζουν νά ἐπιστρέφουν στήν ἀληθινή Πίστι, νά ὑπάρχῃ ἡ ἀκαινοτόμητη Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ πού θά τούς δέχεται.

Ἐάν παρ' ἐλπίδα, λόγω τῶν πιέσεων πού θά ἀσκηθοῦν, ἡ Ἑλλάς ἀποδεχθῇ τήν ἔλευσί Σας, θέλουμε νά γνωρίζετε ὅτι ἡ ἡμέρα τῆς ἐλεύσεώς Σας γιά τούς πιστούς Ἑλληνας Ὀρθόδοξους θά εἶναι ἡμέρα ἀποφράς καί ἡμέρα πένθους, γιατί θά βλέπουν νά προσβάλλωνται οἱ ἅγιες παραδόσεις τοῦ εὐσεβοῦς Γένους μας καί νά σείωνται τὰ πνευματικά του θεμέλια. Ἀλλά καί Ἐσεῖς, ἀντί νά κερδίσετε, θά χάσετε, γιατί θά προκαλέσετε τό κοινό Ὀρθόδοξο αἶσθημα καί θά ἀνακαλέσετε στήν μνήμη μας ὅλες τίς συμφορές πού περάσαμε ἐκ μέρους Σας καί διά μέσου τῶν αἰώνων ἐκ μέρους τῶν προκατόχων Σας».

Ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου

† Ἀρχμ. Γεώργιος